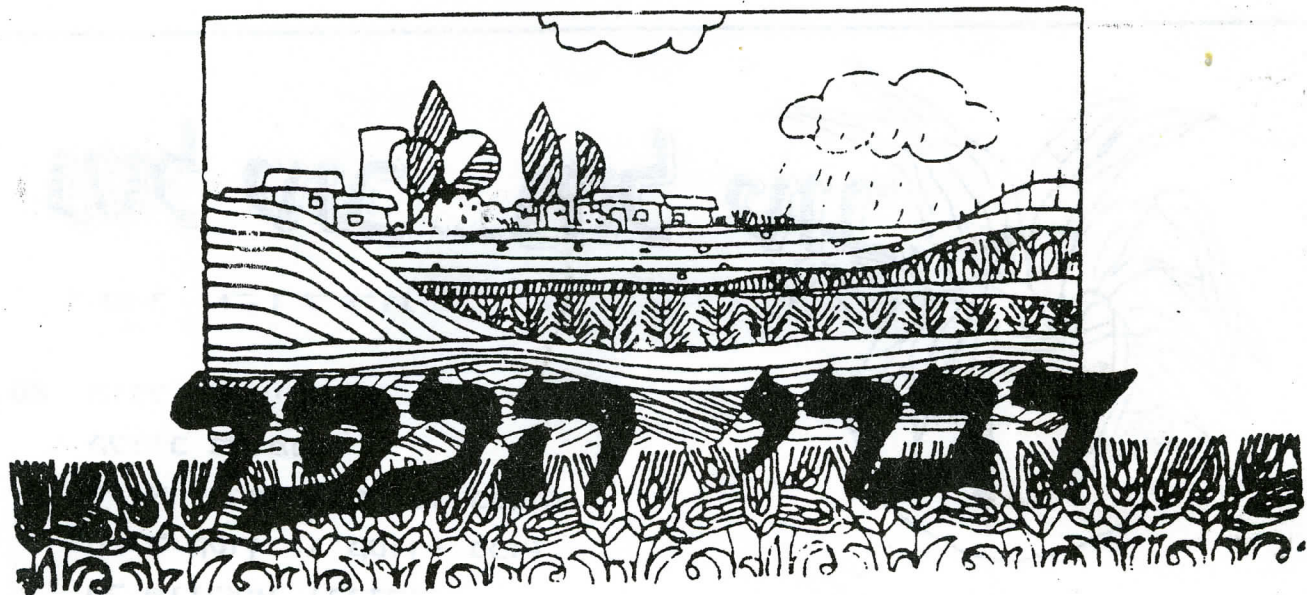

יוסן העצמאות תשנ"ז

מזל טוב... מזל טוב

ימי הולדת

20.4. הילל יודאיקין
קלייב בלומנטל
דינאן הדמן (רפקינד-נכדה)
קיל קסדן (ג'קסון - נכד)
טל שוורצמן (נכדה)

21.4. אירין שיין
שמואל אפשטיין
דוד אגמון
גרשון מדר
קרין גולן (נכדה)

22.4. יגאל ניימרק
נתן אפשטיין

23.4. רונה אנגלסברג

17.4. בריאן קפלן

יניתה ניצן
גב' הלן רזניק
אביתר בן-דשף
ניר קולינס
דין קורן

18.4. הלן לוין

ברברה פוטו
דדיה פלסר (טנא- נכדה)
עדי זיגדון (ניצן- נכדה)
ארז נצר (חצור- נכד)
קים ברודי (פוטש- נכדה)
ענבר בנדה

19.4. שולמית פרנק

רג'י פרלסון
שושנה יודאיקין
אביבה גולדברג
שני וינשטיין (אדלשטיין- נכדה)
ג'ים שלום

*****

מזל טוב

ימי נישואין

21.4. נעמי ובני פורסט

22.4. דינה ועזרא כהן-ישר

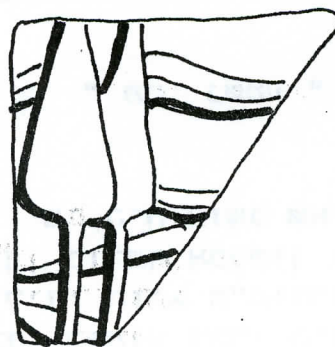
*****

טניה ודני נישאים

ברכות לזוג הצעיר

לנעמי ובני
לסבתא לוין
ולכל המשפחה

*****

מה נשמע?

ביום השואה התייחדנו גם אנחנו
עם זכרם של ששת המיליונים ושל
יקירינו האישיים, כל אחד בדרכו הוא.
השכלולים האחרונים להדלקת נרות
הנשמה, הוסיפו הרבה לטכס ע"י "הכותל"
שלנו. תודה איזק.
שמענו את הצייר והמשורר יוסף באו
(עוד ניצול מרשימת שינדלר) והתפלאנו
מכח ההישרדות שלו ורצונו העז לחיות
בכל המצבים הכי נוראים.

* בסוף השבוע, הבית היה מלא וגדוש באורחים. מקיבוץ רביבים באה
קבוצת עולי רוסיה מ"בית-ראשון-במולדת", 25 איש, ללינת לילה בתלתון
הבוגר, בדרכם לטייל בגליל. פרט מעניין, המלווה של הקבוצה היתה האם
המאמצת של הליון ט' בזמנה, ברביבים.

* טיול נוסף התארח אצלנו מקיבוץ יטבתה, 30 מתנדבים, ששהו בתלתון
הצעיר, והשאירו ממטעמי "יטבתה" לילדי התלתון.

* ועוד בשבת: מפגש לכבוד יום העליה ה-34 של 10 חברים מגרעין ה',
שכלל את דפי פ' (אז תינוק קטנטן). אילן ברזל וטרי פ' באו מרחוק פחות
ורחוק יותר לקחת חלק באירוע.

* מאז ינואר, עובדת שושי ק' במועצה האזורית כעובדת סוציאלית במשרה
חלקית. החל מיום א' נכנסה לעבוד בקב' שניד כעובדת סוציאלית, לתקופת
היכרות של שלושה חודשים, כשבסופה יוחלט על המשך.
בהצלחה, שושי.

* ברוך הבא לשמוליק אפשטיין, שמגיע ביום ו' זה לביקור בזק של 7
ימים. אך כמו ששזש אומרת, מה שקובע זו לא הכמות, אלא האיכות!

* ברוכים הבאים גם לג'ו ושריטה, שחזרו מביקור בנים ונכדים באוסטרליה
וניו-זילנד, בר-מצווה של איתן בסידני, סדר פסח מיוחד במינו בניו-זילנד,
יש על מה לספר.

* ברכות גם לדישון ב', שחזר הביתה אחרי חופשה בקנדה ובארה"ב.
לעומת זאת, מסרו לי שאמיר גולן עזב אותנו בכדי לעבוד בבית מלון בטבריה.

* בפעם הבאה שאתם הולכים לפארק, שימו לב לציודים היפים, שצצים על
פני מסלולי ה"מיני-גולף". הכל בסגנון תיבת נח, והכל פרי עבודתם ודמיונם
של תלמידי האולפן. בכלל משפצים את המקום בצורה יסודית לקראת הקיץ.

* מי שחיפש בית-שימוש באיזור חדר האכל בימים האחרונים, בודאי ישמח
למצוא את המוסדות הנ"ל כל כך מבריקים ומשופצים וכמו כן עמודים ותקרות
בכל האיזור. אולי בכל זאת הנשיא יבוא לבקרנו?

המשך בעמ' .....

* מי היה חושב שאי-פעם ינצחו את ה"זיג" בצורה רצינית בחוברת מיוחדת? אכן, נורמן אפלטון (חבר תנועת הבונים של פעם), בא לכפר-הנשיא לראיין את מולידי הזיג ה"מודרני" וישב עם מוסי, אריק, שוש וגרשי, מיכאל כהן וכו' בכדי לשמוע דברי היסטוריה. מספרים, שהמפגש עצמו היה זיג אחד גדול. מקווים לראות את התוצאות הכתובות בחגיגת ה-65 להבונים אנגליה, אשר תתקיים בסוכות.

* ערב יפה קידם את פני הבאים לחתונתם של טניה ודני. החופה היתה שונה מאד ממה שאנחנו רגילים, וגם האוכל, כך אומרים, היה מיוחד. ה"מלצרים" היו מבני הנעורים, שעשו את מלאכתם עבור שכר לקראת פרויקטים עתידיים. שוב, מזל טוב לכולם.

שבת שלום

אלזה

הפגז של אנגה ולו

המעשה: (מיומן המא"ז* של משלט מנסורת-אל-חיט ליום 16.7.48)

היבזות " (מכונות יריה) מטרידים כל הלילה. תגובה: הפצצת אויר - 4 פצצות, שכולן מתפוצצות.

אחת מתרסקת על קיר בית מאחורי אוהל מס' 4 (של לו ואנגה סגל) ומוצאים אותן ב-1200 -הטנקר מים נחרב, אוהלים נהרסים, אבל אף אחד לא נפגע. התעלות א.א. (אנטי אויר) שלנו מצויינות, (נוקי (שיין), דיקי (מרקוביץ), ושילה (גרין,היום בן-יהודה) היו בתעלה בערך 10 מ' ממקום ההפצצות).

אחד האוירונים התוקפים הופל באילת השחר- "מבצרים" מפגיזים את משמר, בית המכס ואת עלמין, נפלא! (עד כאן)

פצצת האויר, של בערך 30 ק"ג, מתוצרת צרפת, שנפלה ליד האוהל על קיר האבן, ירדה כנראה בשיפוע ופגעה בצידה במטרה, וכך נסדקה, ולמזלנו המרעום לא פעל. לאחר מציאתה, הוצאתי את חומר הנפץ מתוכה ופירקתי את המרעום, שהושמד.

גוף הפצצה הפך להיות מוצג לצילומים ולמבקרים - אמנם במשך השנים פחתה ההתעניינות בה, והיא הועברה למחסן הכללי של החצר. באחד ה"נקיונות" לביעור פסולת, נמכרה לסוחר גרוטאות, מבלי שחשבו על הערך ההיסטורי של הפריט הזה.

* ושאנו יצחק עדר (ימערבית)

נכון לעכשיו

מזל טוב

המזל הוא שלי, להיות מזכירה, לעלות לבמה ולברך, בעידון שבו מתחתנים הילדים של החברים שלי, שהם גם החברים של הילדים שלי. ורק חבל, שעד כמה שידוע לנו היום, תהיה לנו רק עוד חתונה אחת הקיץ, ורק חבל שמבין הזוגות הנשאים השנה רק אחד החליט להקים כאן את ביתו. אבל, אנחנו נחכה בסבלנות להתפתחויות אחרות. יש לנו סבלנות (יש לנו ברירה?).

ישובים חדשים בגליל

תנופת הבניה העוברת על הארץ, תהליך הקליטה המואץ, ושינוי סדרי העדיפויות מבחינת חבלי הארץ השונים, מביאים התיישבות חדשה לצפון הארץ. עד כמה שידוע לי מדובר על הקמתם של שלושה ישובים חדשים בתחום המועצה האזורית גליל עליון. מי יגור בישובים אלה? השבוע כתבתי לולנסקי, יו"ר המועצה האזורית הצעה שבישובים החדשים שיבנו (והם, כפי הנראה, לא יהיו קיבוצים), יינתנו תנאים מועדפים לבנינו אשר, גם אם לא יבחרו להיות קיבוצניקים, ירצו לחיות קרוב אלינו.

שוחחתי על הרעיון עם אנשים רבים, הרעיון אשר מתגלגל עכשיו בכמה אזורים בארץ, הרעיון המשלב את רצונם של הורים חברי קיבוצים לראות את בניהם חיים בקרבת מקום אליהם, עם רצונם לסייע להם לרכוש דירה. שמעתי חברים (לאו דווקא בכפר הנשיא) המביעים את חששם מפני פיתוי גדול שיקום סמוך מדי לגדר הקיבוץ. הם חוששים שבקיבוץ ישארו כל אלה שאין להם ברירה, ואילו מעבר לכביש יתיישבו הבנים "המוצלחים יותר".

אולי אני נאיבית, אולי אני שטופת אמונה מדי, אבל אני אינני חוששת. עובדה - כל כך הרבה צעירים משלנו בוחרים לחיות כאן בקבוץ כפר הנשיא. ואל תספרו לי שאין להם ברירה, או שהם ה"פחות מוצלחים".

זהירות משטרה!

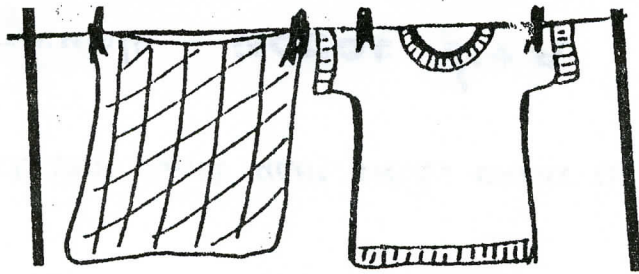
בפורום המזכירים האחרון נפגשנו עם המפקד היוצא ועם המפקד הנכנס של משטרת קרית שמונה. הנושא היה מערכת היחסים בין הקיבוץ לבין המשטרה. דובר על כך שהקבוצים היום פחות מסוגרים בתוך עצמם, והם מבינים שהם אינם מדינה בפני עצמה. דובר על כך שהרבה מקרים של טיפול המשטרה בנערים הסתיימו בסגירת התיק (ולעתים קרובות גם לא נפתח תיק, אלא רק רישום זמני), וזאת כאשר המשטרה אכן משתכנעת שהנושא מטופל על ידי מוסדות הקיבוץ והמשפחות.

בשבוע שעבר קראנו ב"קול העמק והגליל" על קיבוץ בעמק יזרעאל שבו חבורת נערים מטילה את פחדה על הקיבוץ כבר זמן רב, ורק כאשר הרחיבו את שדה פעולתם לעפולה, ופרצו לחנות, נתפשו על ידי המשטרה. בקיבוץ נשמעו הרבה טענות כנגד מוסדות הקיבוץ אשר לא ערבו את המשטרה בשלב מוקדם יותר. נשמעו גם טענות על כך שהדבר לא נעשה מכיוון שחלק מהנערים הם בניהם של "פרנסי הישוב" (יעאני "בני טובים").

כשקראתי את הכתבה נזכרתי איך בפתיחת קורס המזכירים לפני ארבעה חדשים ספר

- 6 -

מכבסה קטנה ומערפת

טוב, אז בהמשך למאמר הראשון שכתבתי.
כאמור, התחלתי לעבוד במכבסה, ולאור המקרים
שנפגשתי איתם, החלטתי לכתוב. ולא נגמרים
הדעיונות והשטויות והכביסה המלוכלכת.
שאספר את הסודות שמתגלים בכיסים שאנשים
לא מרוקנים - וואלה, איזה סיפורים
עסיסיים... לא סתם...
רק אל תשאירו בכיסים עדויות.

אז כך - בהתחלה עבדה מתנדבת (חרוצה שעזבה) והיא היתה דק על המכונות (שתי
מכסות ושתי מייבשות). פס מלמדת אותי ובאותה "נשימה" (גם כן - אילו ריחות
עולים) ממיינת וברקע פיליס כמו טורנדו ממלאת עגלות לכיבוס ומעבירה למת-
נדבת.

יום שישי הגיע שבועיים של עבודה - פיליס עושה חישוב לסוף השבוע ומכריזה:
שלושה טון כביסה השבוע!!! הי חבר'ה (אני)! נכון, אני לא לוקחת את הקרדיט
אלי, אבל - הי חביבי - כמה 'כביסה מלוכלכת' יש בקיבוץ הזה!!!...

בינתיים עברו קצת יותר מחודשיים (אני עדיין שם) ואני מוצאת שעיקר הבלבול
בין הכותנה לסנטטי (כמובן). כנראה שרובכם, כמוני, חושבים שבגד שאוהבים
הולך לכביסה סנטטית (כי בטח זאת כביסה יותר עדינה). אך לא, טעיתם!
במכבסה זה לא כמו במכונת כביסה שלכם בבית. כל מכונה מכילה 25-30 קילו
כביסה מלוכלכת, ואתם יודעים איזה חיכוך יש בין הבגדים? והחומרים
"אלה-איסטור" חזקים, ולכל סוג בד יש החומרים שלו (כל אחד כ-3 סוגים).
אז בסופו של דבר אנחנו ממיינים את הבגדים, כי חיכוך של סנטטי עם כותנה
הוא הרס לבגדים.

אז איך אני רואה את החלוקה בצורה הפשוטה ביותר:
ראשית, מסתכלים על הפתקים בבית ועושים חלוקה לשתי חבילות - סנטטי
וכותנה.

התאים בדמפה מחולקים לשלוש (כמו בצבא).
בתאים הראשונים - כותנה, אחר-כך סנטטי ואחר-כך היתר.
חלק א' - מפרידים בבית. (כותנה וסנטטי).
חלק ב' - איך שנכנסים לדמפה ומורידים את שתי החבילות, מחלקים את הכותנה
(מגבות, סדינים, בגדים ובגדי עבודה).

משם נותנים דחיפה קלה לחבילת הסנטטי, ותוך שלוש דקות גם החבילה הזאת
מחולקת. נשארים עם השקיות (גרביים או תחתונים), כביסת הילדים ומכנסים
(ג'ינס).

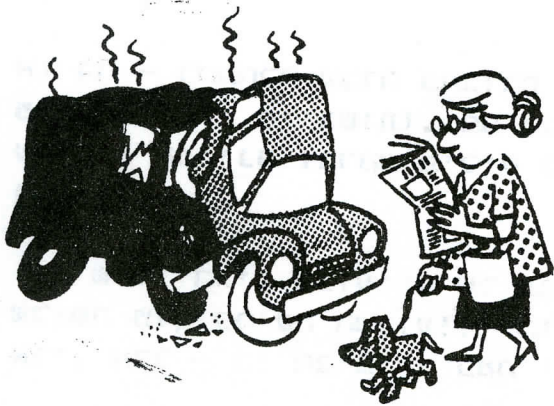
חלק ג' - מחלקים את השקיות, זורקים את בגדי הילדים ומסתובבים ימינה,
ובסוף הדמפה - למכנסים (ג'ינס). זורקים, וסיימתם.

עושים אחורה פנה וגולשים מטה כירידה מרוב שמחה. תוך 5-10 דקות סיימתם
לחלק את הכביסה. איזה חיים קלים!

יומיים אחר כך התא במחסן מלא, ואולי באותו היום. אז כבר תמשיכו למחסן הבגדים....

ועכשיו דברים אחרונים (בקשות):
תיקים - בגדכי עבודה (אל תדאגו, אנחנו נמייין).
את הפתק בצווארון - בבקשה אל תגזרו. אם זה הכרחי, תתפרו במקום אחר (בצד הבגד בפנים). זה עוזר לנו לדעת ממה עשוי הבגד (לטובתכם...). אם אפשר, לבקש מהמחסן לסמן לכם בגדים סנטטיים ולא לסמן בבית בעטים למיניהן.

להת', אלינועה

מודעה

לחבר המבוגר

החל מחודש מאי נארגן פעם בחודש

הסעה לקניות ובילוי

רכב אחד בלבד עומד לרשותנו, דבר שמגביל את מספר הנוסעים ל-10 אנשים כל פעם.

נתלה רשימה בלוח התרבות שמחוץ לחדר-האוכל, וכל הקודם להרשם - זוכה. אם אין מקום לאותו חודש, אפשר להרשם לחודש הבא אחריו.

ההסעה על חשבון הוועדה - הבילוי והקניות על חשבונכם!

בילוי נעים!

תמיד לשרותכם - הוועדה לחבר המבוגר

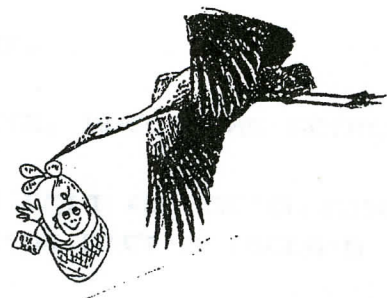
מזל טוב - בן נולד

לקרן ומיכאל ארנברג

רוב נחת לזוג הצעיר -

לסבים: בקי ואריק

ולכל המשפחה

*****

רק 40 שנה

ברצון וכבר מזמן הסכים איתן גדליזון לספר על תפקידו החדש, אבל רק השבוע הסתייע הדבר, כי בתור משנה למנכ"ל "החברה להגנת הטבע" (במגמה להחליפו תוך שנתיים) הוא מתרוצץ ברחבי הארץ רוב השבוע, וגם ביום האחד שיש לו בבית, אין הטלפונים מפסיקים לצלצל.

נדמה לי שאיתן הופתע משאלתי הראשונה - "האם היית שוחר טבע מגיל צעיר" ולהודות על האמת, אני הופתעתי מתשובתו:

"כל הענין היה די מקרי. עם שחרורי מצה"ל יכולתי, בדומה לבני מחזור אחרים, להיעלם לתקופה ברחבי העולם. אבל לא רציתי. לצאת ללמוד לא רציתי. אז ירדתי לסיני, וב"תשלום" לשהייה, עסקתי בהדרכה. הדבר התאים לי ונשארת בסיני 4 שנים בבי"ס שדה "צוקי-דוד". אחרי זה יצאתי ללימודי תואר ראשון בחקלאות והמשכתי במלגה במסגרת "החברה להגנת הטבע" לתואר שני.

נושא העבודה שלי היה: "פיתוח מודל להערכה ותכנון של שטחים פתוחים עם ערכי טבע." "

- ואז נחתת לשש שנים במפעל...

"מאד נהניתי ותתפלאי שהדבר עוזר לי היום, במיוחד בתחום השיווק, שאותו למדתי מלווייתני המפעל."

בשלב זה קובע איתן: "מספיק על דברים אישיים", ומכאן והלאה תצטרכו להתמודד עם עובדות ומספרים בקנה מידה שלא שיערתם. בתור ותיקה שזוכרת את מבצעי האלוף יפה בשמירת פרחי הבר לפני 40 שנה, בקושי עיכלתי את המספרים המדהימים.

- 26 בתי ספר פזורים ברחבי הארץ, 16 מהם עם אכסניה.
- 13 מרכזי מחקר (בשיתוף עם אוניברסיטאות).
- 14 מרכזים ללימודי שדה בעיירות פיתוח מקרית-שמונה עד ירוחם.
- 22 סניפים מקומיים עירוניים עם ו' פעולה ציבוריים.
- ואלפי בני-נוער המופעלים במפגשים במשך השבוע ויוצאים למרחב בסופי-שבוע ("אנחנו מתחרים בתנועות הנוער המסורתיות").

וכמובן הדרכה במסגרת משרד החינוך בבתי-הספר. לאחרונה התווסף גם נושא "איכות הסביבה". כל רשת הפעילות הזאת מצריכה כח אדם ואמצעים.

"יש לנו כ-800 עובדים קבועים ועוד 700 חלקיים. התקציב לשנת 1994 מסתכם ב-108.3 מיליון ש"ח. כרבע מהסכום הזה, בא מהקצבות המדינה, 1.5% מתרומות וכל השאר מהכנסות הפעולות השונות של החברה (הדרכה, פירסומים, מפעלי מחקר, אביזרים כמו חולצות וכו').

- על הפירסומים וההדרכה אנחנו יודעים. תן דוגמה לנושאי המחקר.

"העבודה במרכזי המחקר מגוונת מנושאים מוכרים מאד כגון: בוטניקה, עופות, מערות, יונקים, חרקים, זוחלים עד לסייסמוגיאולוגיה. אקולוגיה בחולה ולאחרונה מרכז לים-התיכון שהוקם במעגן-מיכאל.

"לא תמיד הגודל הוא יתרון" אומר איתן, מהורהר משהו, אבל לשאלתי סתם ולא פירש. והוא ממשיך - "מעט ארגונים דומים בארצות העולם עוסקים בשמירת טבע וחינוך בו זמנית, ולחברה להגנת הטבע בארץ שלושה שטחי פעולה: אקדמי, פוליטי וחינוכי. וזהו גם יסוד הכוח שלנו.

בארץ כמו שלנו, שבה צפיפות האוכלוסין (ללא שטחי הנגב) היא הגדולה בעולם (!), יש חשיבות עצומה לשמירה על ה'שטחים הפתוחים'. לטיפול בנושא זה יש צורך ביכולת להשפיע. בדרך כלל איננו אומרים "לא" ואנחנו אומרים "אפשר גם אחרת". לזה יש צורך באדריכלים כדי לעבד תכניות חלופיות, ביעוץ משפטי - כל הדברים האלה מצריכים מימון... אנחנו שותפים, למשל, לפרויקט להצפת החולה מחדש. בודקים תכניות - שלא ייעשו שגיאות בהצפה כמו שנעשו בייבוש, ושהאגם המחודש יהיה יותר ריווחי מהעיסוק בתיירות ממה שהיה מחקלאות. כבר עכשיו אנחנו מציעים פעילויות בגליל ל-10,000 ה'צימרים' בקיבוצים ובמושבים השונים.

פיתחנו יחסים הדוקים עם ארגונים דומים ברחבי העולם. רק החודש השתתפתי בכנס בין-לאומי להגנת הטבע בירושלים, שבו השתתפו 40 נציגים מרחבי תבל - מארה"ב ועד לאיי פיג'י ואירופה - ביניהם הדלאי-למה שהגיע מהודו. נושא הכנס היה "פיתוח גופים לא ממשלתיים לשמירת איכות הסביבה."

- האם אתה עובד כל השבוע מחוץ למשק?

"הודות למיקום של כפר הנשיא אני יכול לטוס הביתה כמעט כל ערב, ויום אחד בשבוע אני עובד בבית."

- אז זהו? זה יהיה שטח העבודה שלך לעתיד הנראה לעין?

"לגמרי לא! אני נהנה מאד מהעבודה, אבל אני לא רואה בה דבר קבוע. אין שום מניע שאחזור הביתה אחרי 5 - 6 שנים לעבוד במפעל "הבונים" או ללמד ב'מבוא הגליל'.... ואהנה באותה מידה."

אז, בינתיים, בהצלחה, ולהתראות בכיתה!

אנגה

בית כפר הנשיא משתתף בצערך
של אבי הלוי וקיבוץ ניר דוד -
עם הרצחה של חברת הקיבוץ

אילנה שרייבר ז"ל

שנפלה קרבן לדצח השפל בעפולה

יום עיון על "הביקורת הפנימית בקיבוץ"

זוהר ומיכאל

זוהר ומיכאל השתתפו ביום עיון זה, שאורגן ע"י התק"מ. למרות שההנחה של רוב המשתתפים היתה שביקורת קשורה לצד הכלכלי, כל המרצים הדגישו שאין אפשרות להפריד באופן מוחלט בין הצד הכלכלי והצד החברתי במבנה הקיבוצי - אחד המרצים השתמש במונח "אירגון טוטלי" בהקשר זה. אך הכנסת נוהלים מתאימים פורמליים לקבלת החלטות, לדיווח מסודר, ולמעקב אחרי ביצוע החלטות שהתקבלו בכל מוסדות הקיבוץ, הן הכלכליות, הן החברתיות, תשפר את היעילות של המערכת כולה, כולל הריווחיות.

היו בין הפאנל אלה שהסתייגו מהקמת מערכת כזאת, מתוך חשש שביקורת פנימית, אם לא מנוהלת במקצועיות שלמה, עלולה גם לפזר חברה. בחוברת שהוצאה מאת וו. החברה של התק"מ, חוברת שאומצה ע"י הקיבוץ הארצי, צוינו הנקודות החשובות של אירגון ביקורת פנימית, והנושאים שיש לטפל בהם.

כולם הדגישו שהמבקר צריך לבוא מבחוץ, ולהיות מקצועי. יש כל מיני קורסים היום להקניית ידע בנושא, והרעיון הוא לבנות קבוצת מקצועיים, חברי קיבוץ, שתעמדו לרשות המשקים. כדאי שמבקר שבא מבחוץ יבוא מקיבוץ אחר, כי הוא יבין יותר טוב גם הצד הלא פורמלי של המערכת, דבר שחשוב לשם הבנת המתרחש. יחד עם המבקר תעבוד וו. ביקורת שתפקידה לעזור לקבוע תכנית עבודה, ולעבור על הדו"חות על מנת להכין ישיבה עם המוסד המבוקר.

הנושאים המהותיים של הביקורת הם:

- . שמירה על הרכוש והנכסים.
- . אמינות הרישום והדיווח של המוסדות השונים.
- . היעילות התפעולית.
- . ביצוע החלטות.
- . מותאמות הפעילויות לחוקים, תקנות, ונוהלים.

יש להדגיש שהתק"מ אינו ממליץ שכל קיבוץ יבנה מערכת כזאת. התנועה משאירה לכל קיבוץ להחליט לפי הצרכים שלו, אחרי בדיקת העניין, ביוזעין שיש קיבוצים רבים שלגביהם מערכת כזאת רק תזיק ולא תעזור. בחוברת פורטו הסכנות מול ההזמנויות.

הסכנות:

- . אפשרות של החרפת היחסים הבין-אישיים.
- . הפחתת הסמכות של המנגנונים הקיימים היום כגון דעת קהל, אספה וכו'.
- . דגש יתר על החשיפה ולא על הפיתרון.
- . חשיפת ה"כביסה המלוכלכת" לפני אדם חיצוני.

ההזמנויות:

- . תרומה למינהל תקין, ונוהלים קבועים, מסודרים, וידועים לכל.
- . היזון חוזר לנושאי תפקידים.
- . תרומה לניקיון כפיים והעדר שרירות.
- . תוספת אובייקטיביות בהחלטות.
- . תוספת מקצועיות ואיכות בקבלת החלטות וביצוען.

עד היום המערכת פועלת רק בגבעת ברנר, ומעגן מיכאל. שני המשקים מרוצים לפי הדיווח שלהם. באחד המבקר לא חבר קיבוץ, בשני המבקר בא מקיבוץ אחר. למרות שיש אצלנו החלטה להקים מערכת ביקורת, איננו ממליצים לבצע את ההחלטה, אלא לדון מחדש, כאשר נכשיר יש לנו בסיס מחוברת שהתנועה הוציאה.

זוהר ומיכאל

לחברי כפר-הנשיא

ברצוננו להודות מקרב לב על הערב הבלתי נשכח שהענקתם לנו. אין מילים לתאר כמה מעמד זה היה חשוב לנו וכמה שמחנו לגלות, שוב, שפה יודעים להרים ערב.

אי אפשר לעזוב מבלי להגיד תודה מיוחדת לכל אלה שהקדישו מזמנם ונתנו מטעמם האישי להצלחת הערב.

תודה - לכל אותם אנשים שטרחו מאחורי הקלעים והתנדבו לבצע משימות.

תודה - לכיתת היוכל הגדולה (ולכל בעליהן, כמובן) האחראים על הטכס, הקישוטים וכל הנלווה לזה.

תודה - לוועדת החתונות שהתגמשו לכבודנו ותיאמו כל פרט מא-ת.

תודה - לפול הצלם שתיזז מאיזור לאיזור ותיקתק מבלי הפסק.

תודה - לפרנקי על סידורי הפרחים היפים.

תודה - לצוות המטבח שעבד מבוקר עד ערב ולאביבה שהוזעקה מבעוד מועד להכין את העוגות.

תודה - לצוות הנוי והבנין, שייפו את האיזור אם לכבודנו וגם אם לא...

תודה - לאופי העוגות האישיות ונותני המתנות היפות.

בקיזור - תודה לכולם.

אנחנו טסים מכאן לסקוטלנד לירח דבש ומשם חזרה לשיגרת היום בלוס-אנג'לס.

אנחנו מזמינים בזאת את כל מי שמזדמן לאיזור לרשום את כתובתנו ולבוא לבקר.

260 THOMPSON AVE.
CHATSWORTH CA 91311

ושוב תודה מכולנו -
דני וטניה
בני ונעמי
אבלין ולסלי

יום שלישי א' א"ר 12.4.94

יום הזיכרון

סדר אירועים:

ערב יום הזיכרון - יום ג'

20:00 - טקס פתיחת יום הזיכרון
על הבשא שגין חדר-האוכף למכביסה

יום ד'

11:00 - טקס זיכרון בבית הקברות

⁴⁵19 - טקס סיום הזיכרון

על הבשא שגין חדר-האוכף למכביסה

הזיכור מואן
עשהתק

(שיר ולחן: שייקה פייקוב)

ארץ ארץ

① ארץ, ארץ, ארץ
ארץ תכל אין עב,
והשמש לה
פדבש נחלב.
ארץ בה נולדנו,
ארץ בה נחיה
ונשב בה,
יהיה מה שיהיה.

② ארץ, ארץ, ארץ,
ים אל מול החוף,
ופרחים וילדים
בלי סוף.
בצפון - כנרת,
בדרום - חולות,
ומזרח למערב
נושק גבולות.

פזמון:

ארץ שנאהב,
היא לנו אם ואב,
ארץ של העם,
ארץ לעולם.
ארץ בה נולדנו,
ארץ בה נחיה -
יהיה מה שיהיה.

פזמון: ארץ שנאהב...

קטעים מתוך "ההרפתקה הנעלה" (חיים גורי)

....אינני יודע אם מצוי איש העשוי להסביר את סמיכות
הפרשיות המבעיתה כל כך, להסביר מדוע סבלו יהודים רבים
כל כך במשך שנים רבות כל כך סבל רב כל כך עד אשר קמה
על מפת האנושות והעולם מדינה קטנה כל כך.

אני רוצה ללמד סנגוריה על מדינה אשר נולדה
ביסורים קשים כל כך. מדינתו של עם בודד, שונה מאחרים,
אשר דברי ימיו נתפסים כיום, לאחר זמן, כפלא של ייחוד.
אין דוגמה לאהבה הזאת, למסירות הזאת, להשתמרות
הזאת, למסע הזה הממושך כל כך, ולשיבה הזאת.
טוב יעשו בני העם המוזר הזה, על פלגותיו השונות,
דתיים וחילוניים שבהם, אם ישאו בלבם וינחילו לבניהם
את המורשה שאין על עפר משלה. דווקא כעת בעידן הענקים,
בזמן הקולוניאליזם התרבותי.
טוב יעשו אם יעניקו לה' באייר תש"ח את מלוא
המשמעות, לא רק את חלקה.

ותיה בן דור

ארץ ישראל שלי יפה וגם פורחת
מי בנה, ומי נטע?
כלנו ביחד!

אני בניתי בית בארץ ישראל

אז יש לנו ארץ
ויש לנו בית בארץ ישראל.

ארץ ישראל שלי יפה וגם פורחת
מי בנה, ומי נטע?
כלנו ביחד!

אני נטעתי עץ בארץ ישראל

אז יש לנו ארץ
ויש לנו בית
ויש לנו עץ בארץ ישראל.

ארץ ישראל שלי יפה וגם פורחת
מי בנה, ומי נטע?
כלנו ביחד!

אני סללתי כביש בארץ ישראל

אז יש לנו ארץ
ויש לנו בית
ויש לנו עץ
ויש לנו כביש בארץ ישראל.

- 10 -

ארץ ישראל שלי יפה וגם פורחת
מי בנה, ומי נטע?
כלנו ביחד!

אני בניתי גשר בארץ ישראל.

אז יש לנו ארץ
ויש לנו בית
ויש לנו עץ
ויש לנו כביש
ויש לנו גשר בארץ ישראל.

ארץ ישראל שלי יפה וגם פורחת
מי בנה, ומי נטע?
כלנו ביחד!

אני חברתי שיר בארץ ישראל.

אז יש לנו ארץ
ויש לנו בית
ויש לנו עץ
ויש לנו כביש
ויש לנו גשר
ויש לנו שיר על ארץ ישראל.

פה בארץ חמדת אבות

דושמן/ריכטר

פה בארץ חמדת אבות,
תתגשמה כל התקוות,
פה נחיה ופה נצח,
חיי חפש חיי דרוח,
פה תמא השכנה שורה,
פה תפרח גם שפת התורה.

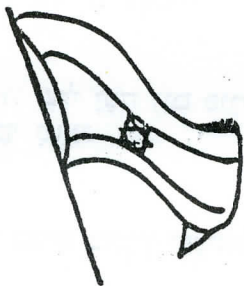
כירו כיר כיר כיר
שירו שיר שיר שיר
גלו גל גל גל
עוד יבואו זרועים.

כירו כיר כיר כיר
שירו שיר שיר שיר
גלו גל גל גל
בבד הנעו נצנים.

©

שאו נס ציונה

נ. רוזנבלום/נ. זלודקובסקי

שאו ציונה נס ודגל,
דגל מחנה יהודה
מי בדרכי מי בדגל,
נעש נא לאגדה!
יחד נלכה נא נשובה,
ארצה אבותינו,
אל ארצנו האהבה
ערש ילדותנו.

ברכת המזכיר

לחיים !!

ברכות למדינה
ילדי כיתה ב'

דפ"י - מידע

הודעה מטעם וועדת החברה

נסיעות בגין נכדים - נ.ת.ב.ג.:
כאשר מתבצעת נסיעה כזאת יש לציין בדף הרישום של הרכב בנוסף ל"ביקור נכדים" גם שהנסיעה היתה ללוד.

דו"ח מועצה כלכלית 66 7.4.94

נוכחים: קולין, יוסי, ריימונד ג., פנינה, זהר, שלמה, אביבה, תמר, גדי, איתמר, אורי.

נעדרים: מיכי נוי - מילואים, אילן - לימודים, ברוך כהן

(1) אישור דו"ח קודם

המועצה בקשה להכין לישיבה הקרובה דו"ח בדיקה של ימי עבודה ל-3 חודשים, עדכון מצב כח-אדם ודו"ח על עובדי יוזמות (עובדי חוץ שמנהלים בעצמם את עסקיהם).
הדו"ח אושר.

(2) תמר דווחה על המגעים המתקיימים בנושא בחירת יו"ר פעיל למועצה.

(3) אורי התחיל בנוהל חדש של דווח על הנעשה במשק. בכל ישיבה יהיה דווח על מספר ענפים.

בישיבה זו דווח על ענף צמחי מרפא. להלן הדווח:

א. הגידול: קציר הגידול החדש צפוי בתוך שבועיים (בערך שבוע אחרון של אפריל). הקציר, הייבוש, השחינה והאריזה מתבצעים ע"י גורם חיצוני.

ב. קיבלנו רשיון ממשדד הבריאות לשווק עשב חיטה ובקרוב נתחיל ליבא חומר גלם מארה"ב ולשווק אותו בארץ תחת השם שלנו.

עשב החיטה הוא מוצר עשיר בויטמינים שנלקח כתוספת למזון.

ג. גידולים אחרים: אנו בודקים עדיין גידולים אחרים בתחום צמחי מרפא. בינתיים לא נמצא אדם שיקח על עצמו את

האחריות לגידולים מתוך הגד"ש וזה מעכב את פיתוח הגידולים האחרים.

ד. השווק מתנהל יפה. מכרנו את כל שאריות חומר הגלם מהשנה שעברה. רוי ביקר בכמה שווקים חדשים בגרמניה ודנמרק וישנה התעניינות רבה בנושא.

ה. מכירות בארץ: התחלנו לשווק את המוצר שלנו - בקבוקי המיגרליף - בארץ. בינתיים ההתחלה קצת קשה אך הצלחנו לשווק בינתיים 1,500 בקבוקים דרך משווק חיצוני (לא כולל מכירות בוויילג' ודרך הדואר). המוצר נמצא בתהליך בניית שם והכרה בשוק המקומי.

ו. הכנסות הענף עד סוף מרץ - 110,000 ש"ח.

(4) דיון בנושא הווילג' התחיל אך החונך מטעם משרד התמ"ס לא הגיע והסתפקנו בהגשת סיכום סופי של שנת 1993 ו-3 חודשים ראשונים של 1994. המכירות ב-1994 היו עד היום 213,000 ש"ח והענף משאיר תרומה א' של 55,000 ש"ח שמכסה את ימי העבודה במלואם. חל שיפור בענף אך הערכה מדויקת תנתן רק לאחר נתוח הענף עם החונך.

תחנת דלק בכפר - הנשיא

חבר יקר!

בשעה טובה, נפתחה בכפר הנשיא תחנת דלק. התחנה ממוחשבת ופשוטה להפעלה. כל שעליך לעשות זה להיכנס לתחנה, לפתוח את מכסה מיכל הדלק של המכונית ולתדלק.

הוראות הפעלה:

הוצא את ידית המלוי (אקדח מלוי, ידית תדלוק) מדופן המשאבה והעבר את ידית ההפעלה הנמצאת בדופן המשאבה למצב הפעלה. הכנס את ידית המלוי, לפתח המיכל של המכונית ותדלק. בגמר התדלוק, הוצא את ידית התדלוק מהמכונית, העבר את ידית ההפעלה למצב סגור והכנס את ידית התדלוק למקומה. ו ז ה כ ל. התחנה פתוחה ופעילה 24 שעות.

למעוניינים,

התחנה היא אוטומטית וממוחשבת. באמצעות בקר הנמצא בכל מכונית שלנו, כל פעולת תדלוק נרשמת ומועברת למחשב עם ציון כמות הדלק ומספר המכונית המתדלקת. מכונית שלה אין התקן זה עם קוד שלנו, לא תוכל לתדלק. חבל אפילו לנסות!

בזמן הקרוב יוצאו כל פנקסי התדלוק מהמכוניות והתדלוק יעשה בתחנה שלנו בלבד.

לכן לכל ציבור הנהגים: לפני שתצא מתחום המשק, בדוק את מצב הדלק! במקרה ועליך לתדלק בחוץ, תאלץ לשלם מכספך והחזר תקבל בקופת בית כנגד קבלה בלבד. זה בהחלט אינטרס של המשק, שחברים יתדלקו בתחנה שלנו, היות והדלק שאנחנו קונים זול יותר ובצורה משמעותית מתחנות דלק בחוץ.

אם לחברים יש שאלות או השגות, נא לפנות לזוהר. בבעיות בזמן תדלוק ניתן לפנות לאבנר ונחמן.

סרטון הדרכה יוקרן בימים הקרובים, בערוץ הפנימי. פרטים יופיעו בלוח מודעות.

זהר

דרך צלחה וסעו בזהירות!

ד. ייעוץ - לקראת אסיפה

באסיפה הקרובה נביא לדיון ולאישור בקלפי את המלצת המזכירות למזג את וועדת ייעוץ (טיפול מיוחד) וועדת חינוך מיוחד.

להלן הקטע הרלוונטי מתוך דו"ח המזכירות מיום 17.2.94.

"ההצעה עונה על שני צרכים: א. אינטגרציה בין דרכי העבודה עם מגזרי הגיל השונים (וועדה אחת במקום שתיים). ב. הפרדה בין ייעוץ, סיוע נפשי לפרקי זמן מוגדרים לבין שיקום וסיוע (בתחומים פיזיים ונפשיים) לאורך שנים רבות. וועדת הייעוץ החדשה המוצעת תפעל בצורה שתשמור על מירב הדיסקרטיות בכך שכל פנייה תידון רק ע"י החבר האחראי למבזר המסויים (או זה שאליו נעשתה הפנייה), לבין מרכז הוועדה. הוועדה ככלל תדון רק בשאלות עקרוניות וכלליות. ההצעות השמיות לחברי הוועדה הן: דינה ברור - מרכזת, גליה טוביס - הגיל הרך, דינה - בי"ס יסודי, לנעורים - אדם בן חנוך בעזרתה של שרית קולינס (שכרגע עדיין אינה חברת משק), נעה מ. ודינה ברור למבוגרים, וטוטסי כנציגת המרפאה. לו. שיקום (תת-וועדה של וועדת ייעוץ) אין כרגע הצעה."

T A N I A

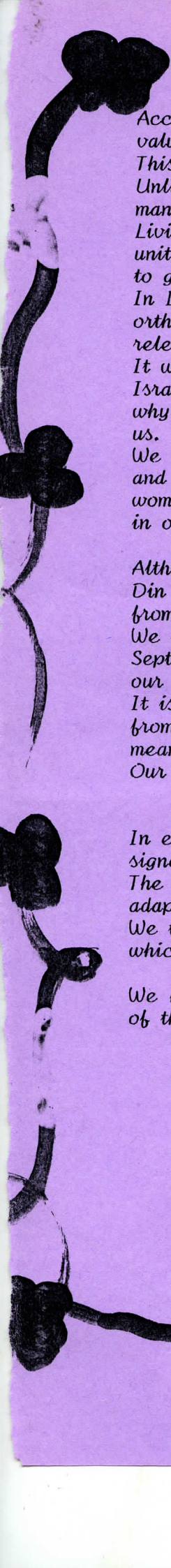
A N D

D A N N Y 'S

W E D D I N G

MONDAY APRIL THE ELEVENTH
NINETEEN-NINETY-FOUR
ON KIBBUTZ KFAR HANASI, ISRAEL

According to the Kabbalah, the word "AHAVA" (love) has the numerical value of 13.

This is the same numerical value as the word "ECHAD" which means "ONE". Unlike animals who were created as separate beings, both male and female; man and woman began as one.

Living in modern times we wanted our marriage ceremony to reflect this unity but we also wanted ways to show our equality. We searched for ways to give the ceremony meaning to us as secular Jews.

In Israel, the Beth Din (religious court) do not allow bendings of the orthodox tradition. We found that some of the orthodox service was not relevant nor meaningful to us.

It was as important to us to have a Jewish wedding as it was to have it in Israel and we spent some time researching our options. The "how's and why's" have been an educationally Jewish learning experience for both of us.

We found Rabbi Marmur who is involved in the Progressive Judaism Movement and discussed with him our wish to exchange rings, involve our men and women friends to participate in the ceremony and write equal responsibilities in our Kitubah (marriage contract).

Although weddings which take place in Israel and do not conform to Beth Din traditions are not legally recognised; any official secular civil license from abroad is.

We received this document by getting married in Clark County Registry on September the 19th 1993. More commonly known as Las Vegas, we both wore our jeans and giggled through "I do's" and "To have and to holds" !

It is unfortunate that circumstances dictated that we get our legal license from Las Vegas but we are very thankful that are able to have a more meaningful service and celebration here on Kfar Hanasi.

Our wedding anniversaries will be on April the 11th of each year.

In essence, all one needs for a halachic wedding is 2 male witnesses, a signed kitubah and a ring.

The rest is tradition and by their very definition, traditions change and adapt with the times.

We took the traditions and found spiritual meaning for us as modern Jews which has been difficult but rewarding.

We have tried in the following pages to review the meanings and origins of the traditions and show how we adapted them.

THE MIKVEH

A requirement and integral part of Jewish life until recently was married women's monthly visit to the mikveh. Being a feminist and an aspiring midwife, I had some problems with this ritual. I sought sources and references to make this tradition fit in with my own ideals and philosophies.

Mistakenly, people think that the mikveh is connected to menstruation and cleanliness and that women are somehow unclean because they bleed. This is an understandable misconception. Judeo-Christian philosophy is patriarchal and historically women have been persecuted by their "magical" powers, midwives in particular.

Before the understanding of modern medicine and physiology, bleeding meant that there was a wound and the possibility of infection or death was very much a reality. Women seem to defy this "truth" by remaining alive and well despite bleeding every month.

Strict orthodox Jewish men are not allowed physical contact with their partners until she has been to the mikveh. The mikveh, for many reasons has unfortunately become a "family purity" issue.

You can see why a feminist might not be thrilled at the prospect of attending the mikveh.

On a spiritual level, however, the mikveh is a lovely ritual which if implemented on the same terms as for men, would be equally as refreshing.

It is a spiritual purification. A washing of the soul. A washing away of past hurts, troubles and deeds.

For the bride it is a washing away of the past life and whatever that entailed and the welcoming in of a new life with a different status.

The mikveh is the one wholly women's experience left in Judaism which hopefully women will reclaim as a spiritual experience for themselves rather than a ritual which has become dreaded and hated for its stigma.

Until such a time, I still felt uncomfortable with the traditional mikveh and all its associations. A compromise was struck.

The Jordan River is fresh running water and very near to the kibbutz. It holds none of the stigma which has been associated with the traditional mikvot to generations of Jewish women.

Rabbi Marmur advised me that the sea was closer to the halachic interpretation of the mikveh but unfortunately, we have so polluted our coastal waters that I would not have felt particularly spiritual nor clean bathing there. Going back to nature was an excellent way of bringing the spiritual, personal and religious aspect of getting married together for me.

I invited a few close friends to join me at the Jordan River on Monday morning and asked each of my close friends who could not make the long journey to Israel, to write a prayer or reading and seal it in an envelope to be opened and read by my friends at the Jordan.

The mikveh has evolved to mean a spiritual rebirth for me. In many ways the waters of the mikveh represent the amniotic fluid which protects and nourishes us in the womb.

I am grateful to be able to express spirituality and be "born anew" in the company of friends, some of whom are expecting to bring new lives into the world themselves in the near future.

THE KITUBAH

Most authorities agree that the kitubah, as a piece of rabbinical legislation, was very advanced for its time.

It is not, however, a Torah requirement.

In effect it is a legal document which is very specific about the groom's responsibilities in the marriage. It protects a woman financially. Should her husband leave, a woman would have found herself destitute with perhaps several children dependant upon her.

The kitubah makes it financially difficult for the man to leave his partner and therefore encourages him to do everything in his power to resolve the existing problems.

Nowadays, women are more financially independent, which is just as well as the ammount of money specified in the kitubah is no longer enough to sustain a single woman with children.

The orthodox kitubah also assumes that all the responsibilities and decisions in the marriage are made by the man.

The kitubah has become an important document in Jewish life. During the holocaust, it was the last possession that people held onto. It proves the Jewish heritage of any children born into the marriage.

It is a beautiful document but unfortunately has lost relevance over the years.

Part of the text in the traditional orthodox kitubah states that the document is not to be looked at as a mere piece of paper nor a negotiable obligation.....

"It shall not be a mere speculation or sample".

We felt that as it is written, we could not regard the kitubah as anything but a document to be filed away.

Legally, we could not in honesty sign it.

Instead we chose a modern kitubah which emphasizes our commitments to eachother and our Jewishness.

We contracted an artist to design it and chose the wording.

We decided on a mix of two modern kitubot written by Rabbis Kushner, Mehlman, Lipman and Buchdahl.

We will sign this kitubah today at the chuppah. It is written in English and Hebrew. The following is the English text;

The bride said to the groom;

"Be thou consecrated to me as my partner according to the laws of Moses and Israel.

I shall treasure you and respect you with honour and devotion as is customary amongst Jewish women who have loved and cherished their partners throughout the ages."

The groom repeats this.

As we share life's everyday experiences, we promise to strive for an intimacy which will enable us to express our innermost thoughts and feelings; to be sensitive to each other's needs; to share life's joys and to comfort each other through life's sorrows; to challenge each other to achieve intellectual and physical and emotional tranquility.

We also promise to establish a home committed to our Jewish heritage and linked eternally to the community of Israel; a home filled with love, learning, compassion and integrity so we and our children can flourish and grow.

All this is valid and binding.

KABBALAT PANIM

Just before the wedding ceremony, the witnesses have to sign the kitubah. The bride also has to get ready to walk down to the chuppah.

Sometimes the bride and groom carry out this part of the formalities in separate rooms but for technical reasons we decided to share the moadon on the kibbutz.

Only family and close friends attend this part of the proceedings.

The men traditionally gather round the groom while he signs the kitubah while the women fuss over the bride.

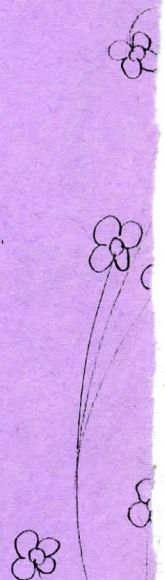
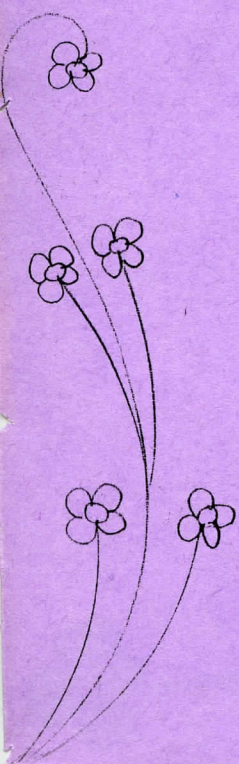
My Auntie Janice will fix my veil before Danny comes over to lower it.

This custom dates back to the story of Jacob. Jacob did not see the face of his bride-to-be and was tricked into marrying Leah instead of Rachel.

Another reason for covering the brides face is to indicate that the groom is not only interested in physical beauty.

Beauty will fade in time, but if the groom is attracted to the brides spiritual qualities, he loves her soul which will never dim.

Now the wedding party makes its way to the chuppah.

THE CEREMONY

In an orthodox wedding, the man must be the only one to give a ring. It is his giving and her accepting of something of value which validates the wedding. For this reason the ring must not have any holes or stones in it lest the value be unclear.

It is basically a transaction and although Danny could theoretically give anything of value, a ring has become the norm.

By exchanging rings, the orthodox interpretation would be that Danny and I only exchanged two items of worth rather than him buying something exclusively for me.

This in orthodox opinion would reduce me to an item to be bartered or exchanged for something of equal value although the groom giving the bride a ring does not represent him "buying" her.

Rather it is interpreted as a changing of status.

Again this presumes that it is the man who has the obligation to change the woman's status from that of single to married.

We consider it a mutual understanding that both the bride and groom are in effect changing their status.

We chose to exchange rings as another way of showing our equal responsibilities and status.

The chuppah which represents the home of the new couple will be held up by friends, both men and women and the seven blessings will be read in Hebrew and English by men and women too.

A tradition which has been lost by Ashkenazi Jews over the years is called "circling".

The bride circles the groom 3 or 7 times depending on which part of the world the couple come from.

The circling creates a magical symbolic ring of protection. It also symbolically binds the couple together. It also shows that primary allegiance is now to the partnership rather than to the house of the respective parents.

We will circle each other 3 times.

This custom is being revived in Conservative and Reform weddings in the United States.

The breaking of the glass is the final and most well known part of the Jewish wedding. It represents the destruction of the second temple. Since that in effect meant the dispersing of Jewish life and created the diaspora which has often times treated the Jews unfairly and cruelly, it is essentially a solemn note on which to end a wedding.

A wedding is considered to be the most joyous event in Jewish life, more so than the Sabbath (Shabat ha malka)

Similar to the bitter herbs at Passover which remind us that whilst we are free, once we were slaves and that others continue to be persecuted, the breaking of the glass reminds us of the juxta-position that exists in life.

Joy and sorrow, positive and negative.

In Israel, for example, Fallen Soldiers Day immediately preceeds the joy of Independence Day.

Our cousins, Dorit and Richard, asked their guests to wait a few moments after the breaking of the glass before shouting "mazel -tov" and we too would like our guests to respect this symbolic silence which represents our dispersion.

Immediately after the ceremony, there will be food in the dining room.

Danny and I will take a moments seclusion (Yichud) to reflect on our day.

NEWS OF THE WEEK

- To all of us - a quiet week, and SHABBAT SHALOM,

Notice from the SECOND-HAND ESTABLISHMENT -

From next Sunday, 18.4., you may bring SUMMER clothes you want to sell.

OPENING HOURS (Reminder): Mornings - Mon. to Thurs. 10.00 - 12.00
Evenings - Sun. & Thurs. 18.00 - 19.00

[illegible]